

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

ॐ शं न॒स्तन्नो॒ मा हा॑सीत् ॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

दे॒वा वै स॒त्रमा॑सत। ऋ॒द्धि॑परि॒मितं॒ यश॑स्का॒माः। ते॑ऽब्रुवन्।
यन्नः॑ प्रथ॒मं यश॑ ऋ॒च्छात्। सर्वे॑षां न॒स्तत्स॒हास॒दिति॑। तेषां॑
कुरु॒क्षेत्रं॑ वेदि॒रासीत्। तस्यै॑ खाण्ड॒वो दक्षि॑णा॒र्द्ध आ॑सीत्।
तूर्ध॑मुत्तरा॒र्द्धः। प॒री॒णञ्ज॑घना॒र्द्धः। म॒रुवं॑ उत्क॒रः॥१॥

तेषां॑ म॒खं वै॑ष्ण॒वं यश॑ आ॒र्च्छत्। तन्म॑कामयत।
तेनापा॑क्रामत्। तं दे॒वा अन्वा॑यन्। यशो॑ऽव॒रुरु॑त्समा॒नाः।
तस्या॒न्वागत॑स्य। स॒व्याद्ध॑नुरजा॒यत। दक्षि॑णादिष॒वः।
तस्मा॑दिषुध॒न्वं पु॒ण्य॑जन्म। य॒ज्ञज॑न्मा॒ हि॥२॥

तमेक॑ सन्तम्। ब॒हवो॑ नाभ्य॑धृष्णुवन्। तस्मा॑देकमिषुध॒न्वि॒नम्।
ब॒हवो॑ऽनिषुध॒न्वा नाभि॑धृष्णुवन्ति। सो॑ऽस्मयत। एकं॑
मा सन्तं॑ ब॒हवो॑ नाभ्य॑धर्षिषुरिति। तस्य॑ सिष्मि॒याण॒स्य॒

तेजोऽपाक्रामत्। तद्देवा ओषधीषु न्यमृजुः। ते श्यामाका
अभवन्। स्मयाका वै नामैते॥३॥

तत्स्मयाकानां स्मयाकृत्वम्। तस्मादीक्षितेनापिगृह्यं
स्मेतव्यम्। तेजसो धृत्यै। स धनुः प्रतिष्कभ्यातिष्ठत्। ता
उपदीका अब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ व इमं रन्धयाम।
यत्र क्व च खनाम। तदपोऽभितृणदामेति। तस्मादुपदीका
यत्र क्व च खनन्ति। तदपोऽभितृन्दन्ति॥४॥

वारिवृतं ह्यासाम्। तस्य ज्यामप्यादन्। तस्य
धनुर्विप्रवमाणं शिर उदवर्तयत्। तद्वावापृथिवी
अनुप्रावर्तत। यत् प्रावर्तत। तत्प्रवर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम्।
यद्वा(४)इत्यपतत्। तद्घर्मस्य घर्मत्वम्। महतो
वीर्यमपप्तदिति। तन्महावीरस्य महावीरत्वम्॥५॥

यदस्याः समभरन्। तत्सम्राज्ञः सम्राट्त्वम्। तं स्तृतं
देवतास्त्रेधा व्यगृह्णत। अग्निः प्रातः सवनम्। इन्द्रो माध्यं
दिनं सवनम्। विश्वेदेवास्तृतीयसवनम्। तेनापशीर्ष्णा

य॒ज्ञेन॑ यज॑मानाः। नाशिषोऽवा॑रुन्धत। न सु॑व॒र्गं
लो॒कम॒भ्यज॑यन्। ते दे॒वा अ॒श्विना॑वब्रुवन्॥६॥

भि॒षजौ॑ वै स्थः॑। इ॒दं य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒धत्त॑मि॒ति।
ताव॑ब्रूतां वरं॑ वृणावहे। ग्र॒हं ए॒व ना॒वत्रा॑पि गृह्यता॒मिति॑।
ताभ्या॑मे॒तमा॑श्वि॒नम॑गृह्णन्। तावे॒तद्य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः प्र॑त्य॒धत्ता॑म्।
यत्प्र॑व॒र्ग्यः। तेन॑ स॒शीर्ष्णा॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑मानाः। अवा॑शिषो-
ऽरु॑न्धत। अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कम॑जयन्। यत्प्र॑व॒र्ग्यं प्र॑वृणक्ति।
य॒ज्ञस्यै॒व तच्छि॑रः प्र॑ति॒दधा॑ति। तेन॑ स॒शीर्ष्णा॑ य॒ज्ञेन॑
यज॑मानः। अवा॑शिषो॑ रु॒न्धे। अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कं ज॑यति।
तस्मा॑दिष अ॑श्वि॒नप्र॑वया इव। यत्प्र॑व॒र्ग्यः॥७॥

उत्क॒रो ह्ये॑ते तृ॒न्दन्ति॑ महा॒वीर॒त्वम॑ब्रुवन्नजयन्त्सु॒त च॑॥१॥

सा॒वि॒त्रं जु॑होति॒ प्रसू॑त्यै। च॒तु॒र्गृही॑तेन॑ जुहोति। चतु॑ष्पादः
प॒शवः॑। प॒शूने॒वाव॑रुन्धे। चत॑स्रो दि॒शः। दि॒क्ष्वे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति।
छन्दा॑सि दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्रामन्। न वो॑ऽभा॒गानि॑ ह॒व्यं
व॑क्ष्याम॒ इति॑। तेभ्य॑ ए॒तच्च॑तु॒र्गृही॑तम॒धार॑यन्। पुरो॑नुवा॒क्या॑यै

याज्यायै॥८॥

दे॒वता॑यै वष॑ट्काराय॑ । यच्च॑तुर्गृही॒तं जु॒होति॑ । छन्दा॑ऽस्ये॒व
तत् प्री॑णाति । तान्य॑स्य प्री॒तानि॑ दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हन्ति ।
ब्र॒ह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति । हो॒त॒व्यं दी॑क्षि॒तस्य॑ गृ॒हा(३)इ न
हो॒त॒व्या(३)मि॑ति । ह॒वि॒र्वै दी॑क्षि॒तः । य॒ज्ञु॒ह्यात् । ह॒विष्कृ॑तं
यज॑मानम॒ग्नौ प्र॑द॒ध्यात् । यन्न जु॑हुयात्॥९॥

य॒ज्ञ॒प॒रुर॒न्तरि॑यात् । यजु॑रे॒व व॑देत् । न ह॒विष्कृ॑तं
यज॑मानम॒ग्नौ प्र॑दधा॑ति । न य॑ज्ञ॒प॒रुर॒न्तरि॑ति । गा॒य॒त्री
छन्दा॑ऽस्यत्य॑मन्यत । तस्यै॑ वष॑ट्कारो॒ऽभ्यय्य॑ शिरो॑ऽच्छिनत् ।
तस्यै॑ द्वे॒धा र॑सः प॒राप॑तत् । पृ॒थि॒वीम॒र्द्धः प्रा॑वि॒शत् । प॒शून्म॒र्द्धः ।
यः पृ॑थि॒वीं प्रा॑वि॒शत्॥१०॥

स ख॑दि॒रोऽभ॑वत् । यः प॒शून् । सोऽजा॑म् । यत्खा॑दि॒र्यभि॑र्भवति ।
छ॒न्द॑सा॒मे॒व र॑से॒न य॑ज्ञस्य॒ शिरः॑ सम्भ॑रति । यदौदु॑म्बरी ।
ऊ॒र्वा उ॑दु॒म्बरः॑ । ऊ॒र्जै॒व य॑ज्ञस्य॒ शिरः॑ सम्भ॑रति । यद्वै॒ण॒वी ।
तेजो॑ वै वे॒णुः॥११॥

तेजसैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैकङ्कती। भा
 एवावरुन्धे। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमादत्ते
 प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यु
 आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। वज्रं इव वा
 एषा। यदग्निः। अग्निरसि नारिरसीत्याह शान्त्यै॥१२॥

अध्वरकृद्देवेभ्य इत्याह। यज्ञो वा अध्वरः। यज्ञकृद्देवेभ्य
 इति वावैतदाह। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्याह। ब्रह्मणैव
 यज्ञस्य शिरोऽच्छैति। प्रेतु ब्रह्मणस्पतिरित्याह। प्रेत्यैव
 यज्ञस्य शिरोऽच्छैति। प्र देव्येतु सूनृतेत्याह। यज्ञो वै
 सूनृता। अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसमित्याह॥१३॥

पाङ्क्तो हि यज्ञः। देवा यज्ञं नयन्तु न इत्याह।
 देवानेव यज्ञनियः कुरुते। देवीं द्यावापृथिवी अनु मे
 मंसाथामित्याह। आभ्यामेवानुमतो यज्ञस्य शिरः
 सम्भरति। ऋद्ध्यासमद्य मुखस्य शिर इत्याह। यज्ञो वै
 मुखः। ऋद्ध्यासमद्य यज्ञस्य शिर इति वावैतदाह। मखाय
 त्वा मुखस्य त्वा शीर्ष्ण इत्याह। निर्दिश्यैवैनद्धरति॥१४॥

त्रि॒ह॒रति॑ । त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः । ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ य॒ज्ञस्य॑
 शि॒रः स॒म्भ॒रति॑ । तू॒ष्णीं च॑तु॒र्थं ह॑रति । अ॒प॒रि॒मि॒तादे॒व
 य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः स॒म्भ॒रति॑ । मृ॒त्ख॒नाद॒ग्रे ह॑रति । तस्मा॑न्मृ॒त्ख॒नः
 क॑रु॒ण्य॒तरः । इ॒य॒त्य॒ग्रं आ॒सी॒रि॒त्या॒ह । अ॒स्यामे॒वाछं॑म्ब॒द्धारं॑
 य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः स॒म्भ॒रति॑ । ऊ॒र्जं वा ए॒तं र॑सं पृ॒थि॒व्या
 उ॒प॒दी॒का उ॒द्दि॑हन्ति ॥ १५ ॥

यद्व॒ल्मीक॑म् । यद्व॒ल्मीक॑व॒पा स॒म्भा॒रो भ॑वति । ऊ॒र्जमे॒व र॑सं
 पृ॒थि॒व्या अ॑व॒रु॒न्धे । अथो॑ श्रो॒त्रमे॒वा श्रो॒त्रं ह्ये॑तत्पृ॒थि॒व्याः ।
 यद्व॒ल्मीकः॑ । अ॒ब॒धि॒रो भ॑वति । य ए॒वं वे॒द । इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑
 व॒ज्रमु॑द॒यच्छ॑त् । स यत्र॑यत्र प॒रा॒क्र॒मत॑ ॥ १६ ॥

तन्ना॒द्धि॒यत॑ । स पू॒तीक॑स्त॒म्बे प॑रा॒क्र॒मत॑ । सोऽद्धि॒यत॑ ।
 सोऽब्र॑वीत् । ऊ॒तिं वै मे॑ धा॒ इति॑ । तदू॒तीका॑नामू॒तीक॑त्वम् ।
 यदू॒तीका॑ भ॑वन्ति । य॒ज्ञायै॒वोतिं॑ द॒धति॑ । अ॒ग्नि॒जा अ॑सि
 प्र॒जाप॑ते॒ रेत् इ॒त्या॒ह । य ए॒व र॑सः प॒शून्प्रा॑वि॒शत् ॥ १७ ॥

तमे॒वाव॑रु॒न्धे । प॒ञ्चै॒ते स॒म्भा॒रा भ॑वन्ति । पा॒ङ्क्तो॑ य॒ज्ञः ।

यावा॑ने॒व य॒ज्ञः। तस्य॑ शि॒रः स॒म्भ॑रति। यद्ग्रा॒म्याणां॑
पशू॑नां च॒र्मणा स॒म्भ॑रेत्। ग्रा॒म्यान्प॒शूञ्छु॑चाऽर्प॑येत्।
कृ॒ष्णाजि॑नेन॒ स॒म्भ॑रति। आ॒र॒ण्याने॒व प॒शूञ्छु॑चा॒र्पय॑ति।
तस्मा॑त्स॒माव॑त्पशू॒नां प्र॒जाय॑मानानाम्॥१८॥

आ॒र॒ण्याः प॒शवः॑ क॒र्नीया॑ऽसः। शु॒चा ह्यृ॑ताः। लो॒म॒तः
स॒म्भ॑रति। अतो॒ ह्य॑स्य॒ मे॒ध्यम्। प॒रि॒गृ॒ह्या य॑न्ति।
रक्ष॑साम॒प॒ह॒त्यै। ब॒हवो॑ हर॒न्ति। अ॒प॒चि॒ति॒मे॒वास्मि॑न्दधति।
उ॒द्ध॑ते॒ सि॒क॒तोपो॑ष्ठे॒ परि॑श्रिते॒ नि॒द॒ध॒ति॒ शान्त्यै॑। म॒द॒न्तीभि॒रुप॑
सृ॒ज॒ति॥१९॥

तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। मधुं॒ त्वा मधु॑ला क॒रो॒त्वित्या॑ह।
ब्र॒ह्म॒णै॒वास्मि॑न्तेजो॑ दधाति। यद्ग्रा॒म्याणां॑ पात्रा॑णां क॒पालैः॑
स॒सृ॑जेत्। ग्रा॒म्याणि॒ पात्रा॑णि शु॒चाऽर्प॑येत्। अ॒र्म॒क॒पा॒लैः
स॒सृ॑जति। ए॒तानि॒ वा अ॑नुपजीवनी॒यानि॑। ता॒न्ये॒व
शु॒चा॒र्पय॑ति। श॒र्करा॑भिः स॒सृ॑जति॒ धृत्यै॑। अथो॑ श॒न्त्वाय॑।
अ॒ज॒लो॒मैः स॒सृ॑जति। ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः। यद्ज॑।

प्रिययैवैनं तनुवा स० सृजति। अथो तेजसा। कृष्णाजिनस्य
लोमभिः स० सृजति। यज्ञो वै कृष्णाजिनम्। यज्ञेनैव
यज्ञ० स० सृजति॥२०॥

याज्यायै न जुहुयादविशद्वेणुः शान्त्यै पङ्क्तिराधसमित्याह हरति दिहन्ति पुराक्रमताविशत्
प्रजायमानानां सृजति शन्त्वायाष्टौ च॥२॥ [२]

परिश्रिते करोति। ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै। न कुर्वन्नभि
प्राण्यात्। यत्कुर्वन्नभि प्राण्यात्। प्राणाञ्छुचार्पयेत्।
अपहाय प्राणिति। प्राणानां गोपीथाय। न प्रवर्ग्य चादित्यं
चान्तरेयात्। यदन्तरेयात्। दुश्चर्मा स्यात्॥२१॥

तस्मान्नान्तराय्यम्। आत्मनो गोपीथाय। वेणुना करोति।
तेजो वै वेणुः। तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्द्धयति।
मुखस्य शिरोऽसीत्याह। यज्ञो वै मुखः। तस्यैतच्छिरः।
यत्प्रवर्ग्यः॥२२॥

तस्मादेवमाह। यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह। यज्ञस्य ह्येते
पदे। अथो प्रतिष्ठित्यै। गायत्रेण त्वा छन्दसा करोमीत्याह।

छन्दाभिरेवैनं करोति। त्र्युद्धिं करोति। त्रयं इमे लोकाः।
 एषां लोकानामाप्त्यै। छन्दाभिः करोति॥२३॥

वीर्यं वै छन्दांसि। वीर्येणैवैनं करोति। यजुषा बिलं करोति
 व्यावृत्यै। इयं तं करोति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्।
 इयं तं करोति। यज्ञपुरुषा सम्मितम्। इयं तं करोति।
 एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसम्मितम्॥२४॥

अपरिमितं करोति। अपरिमितस्यावरुद्धौ। परिग्रीवं
 करोति धृत्यै। सूर्यस्य हरसा श्रायेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
 अश्वशकेन धूपयति। प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वाय।
 वृष्णो अश्वस्य निष्पदसीत्याह। असौ वा आदित्यो
 वृषाऽश्वः। तस्य छन्दांसि निष्पत्॥२५॥

छन्दाभिरेवैनं धूपयति। अर्चिषं त्वा शोचिषे त्वेत्याह। तेजं
 एवास्मिन्दधाति। वारुणोऽभीद्धः। मैत्रियोपैति शान्त्यै। सिद्धौ
 त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। देवस्त्वा सवितोद्वपत्वित्याह।
 सवितृप्रसूत एवैनं ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपति। अपद्यमानः

पृथिव्यामाशा दिश आपृणेत्याह॥२६॥

तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु विभाति। उत्तिष्ठ बृहन्मवोर्ध्वस्तिष्ठ
ध्रुवस्त्वमित्याह प्रतिष्ठित्यै। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः।
यः प्रवर्ग्यमन्वीक्षते। सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्ष इत्याह।
चक्षुषो गोपीथाय। ऋजवे त्वा साधवे त्वा सुक्षित्यै त्वा
भूत्यै त्वेत्याह। इयं वा ऋजुः। अन्तरिक्षं साधु। असौ
सुक्षितिः॥२७॥

दिशो भूतिः। इमानेवास्मै लोकान्कल्पयति। अथो
प्रतिष्ठित्यै। इदमहममुमांमुष्यायणं विशा पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन
पर्यूहामीत्याह। विशैवेन पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहति। विशेति
राजन्यस्य ब्रूयात्। विशैवेन पर्यूहति। पशुभिरिति वैश्यस्य।
पशुभिरेवेन पर्यूहति। असुर्य पात्रमनाच्छृण्णम्॥२८॥

आच्छृणत्ति। देवत्राकः। अजक्षीरेणाऽऽच्छृणत्ति। पुरं वा
एतत्पयः। यदजक्षीरम्। परमेणैवेन पयसाऽऽच्छृणत्ति।
यजुषा व्यावृत्यै। छन्दोभिराच्छृणत्ति। छन्दोभिर्वा

ए॒ष क्रि॑यते। छ॒न्दो॑भिरे॒व छ॒न्दा॑ऽस्याच्छृ॑णत्ति। छृ॒न्धि
वाच॑मित्या॒ह। वाच॑मे॒वाव॑रुन्धे। छृ॒न्ध्यूर्ज॑मित्या॒ह।
ऊ॒र्जमे॒वाव॑रुन्धे। छृ॒न्धि ह॒विरि॑त्या॒ह। ह॒विरे॒वाकः॑।
दे॒व पुर॑श्चर स॒ध्यास॑न्त्वेत्या॒ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्॥ २९॥

स्याद्यत् प्रवर्ग्यश्छन्दोभिः करोति वीर्यसम्मितं छन्दांसि निष्पत्पृणेत्याह सुक्षितिरनाच्छृण्वच्छन्दाऽस्या-
च्छृणत्त्यष्टौ च॥ ३॥

[३]

ब्र॒ह्मन्प्र॑चरिष्यामो॒ होत॑र्ध॒र्मम॑भिष्टुहीत्या॒ह। ए॒ष वा ए॒तर॑हि
बृ॒हस्प॑तिः। यद्वृ॒ह्मा। तस्मा॑ ए॒व प्र॑तिप्रोच्य॒ प्रच॑रति।
आ॒त्मनोऽना॑त्यै। य॒माय॑ त्वा म॒खाय॑ त्वेत्या॒ह। ए॒ता वा
ए॒तस्य॑ दे॒वताः॑। ताभि॑रे॒वैन॑ऽ सम॑र्द्धयति। म॒दन्ती॑भिः
प्रोक्ष॑ति। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति॥ ३०॥

अ॒भिपूर्व॑ प्रोक्ष॑ति। अ॒भिपूर्व॑मे॒वास्मि॑न्तेजो॒ दधा॑ति। त्रिः
प्रोक्ष॑ति। त्र्या॒वृद्धि॑ य॒ज्ञः। अथो॑ मेध्य॒त्वाय॑। होताऽन्वा॑ह।
रक्ष॑सामप॑हत्यै। अन॑वानम्। प्रा॒णाना॑ऽ सन्त॑त्यै। त्रि॒ष्टुभः॑
स॒तीर्गा॑य॒त्रीरि॒वान्वा॑ह॥ ३१॥

गा॒य॒त्रो हि प्रा॒णः। प्रा॒णमे॒व यज॑माने दधाति। सन्त॑त॒मन्वा॑ह।
 प्रा॒णाना॑म॒न्नाद्य॑स्य सन्त॑त्यै। अथो॒ रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै।
 यत्प॑रि॒मिता अनु॑ब्रूयात्। परि॑मित॒मव॑रुन्धीत। अप॑रि॒मिता
 अन्वा॑ह। अप॑रि॒मित॒स्याव॑रुद्धौ। शिरो॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॥ ३२॥

यत्प्र॑व॒र्ग्यः। ऊ॒र्ध्वञ्जः। यन्मौ॒ञ्जो वे॒दो भव॑ति। ऊ॒र्जैव
 य॑ज्ञस्य॒ शिरः॒ सम॑र्द्धयति। प्रा॒णाहु॒तीर्जु॑होति। प्रा॒णाने॒व
 यज॑माने दधाति। स॒प्त जु॑होति। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
 प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता
 मध्वा॑ऽन॒क्तित्या॑ह॥ ३३॥

तेज॑सै॒वैन॑मनक्ति। पृ॒थि॒वीं तप॑स॒स्त्राय॑स्वेति॒ हिर॑ण्य॒मुपा॑स्यति।
 अ॒स्या अन॑तिदाहाय। शिरो॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॥ यत्प्र॑व॒र्ग्यः।
 अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः। प्र॒ल॒वाना॑दी॒प्योपा॑स्यति। दे॒वता॑स्वे॒व
 य॑ज्ञस्य॒ शिरः॒ प्रति॑दधाति। अप्र॑तिशीर्णा॒ग्रं भव॑ति।
 ए॒तद्व॑र्हि॒रह्ये॑षः॥ ३४॥

अ॒र्चि॑र॒सि शो॒चि॒रसी॒त्याह॑। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मव॒र्चसं॑

दधाति। स॒सी॒दस्व॒ म॒हा॒ अ॒सी॒त्या॒ह। म॒हान् ह्येषः।
 ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒नो॑ वदन्ति। ए॒ते वा॒व त ऋ॒त्वि॒जः। ये
 द॒र्श॒पूर्ण॒मा॒सयोः॑। अथ॑ क॒था हो॒ता य॒ज॑मा॒नाया॒ऽऽशि॒षो
 नाशा॑स्त॒ इति॑। पु॒रस्ता॑दा॒शीः खलु॑ वा अ॒न्यो य॒ज्ञः।
 उ॒परि॑ष्ठादा॒शीर॒न्यः॥ ३५॥

अ॒ना॒धृ॒ष्या पु॒रस्ता॑दि॒ति य॒दे॒तानि॒ यजू॑ऽ॒ष्याह॑। शी॒र्ष॒त
 ए॒व य॒ज्ञस्य॒ य॒ज॑मान आ॒शि॒षोऽव॑रु॒न्धे। आ॒युः
 पु॒रस्ता॑दाह। प्र॒जां द॑क्षिण॒तः। प्रा॒णं प॒श्चात्। श्रो॒त्रमु॑त्त॒रतः॑।
 वि॒धृ॒तिमु॑परि॒ष्ठात्। प्रा॒णाने॒वास्मै॑ स॒मीचो॑ दधाति। ई॒श्वरो॑ वा
 ए॒ष दि॒शोऽनु॑न्म॒दितोः॑। य॒न्दि॒शोऽनु॑ व्या॒स्था॒पय॑न्ति॥ ३६॥

म॒नो॒रश्वा॑सि॒ भूरि॑पु॒त्रेती॒माम॑भि॒मृ॑शति। इ॒यं वै म॒नो॒रश्वा॑
 भूरि॑पु॒त्रा। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति॒ति॒ष्ठत्यनु॑न्मा॒दाय॑। सू॒प॒सदा॑ मे
 भू॒या मा मा॑ हि॒सी॒रित्या॒हाहि॑सा॒यै। चि॒तः स्थ॑ परि॒चित॒
 इ॒त्या॒ह। अ॒प॒चि॒तिमे॒वास्मि॑न्दधाति। शि॒रो वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑।
 यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒सौ खलु॑ वा आ॒दि॒त्यः प्र॑व॒र्ग्यः। तस्य॑ म॒रुतो॑
 र॒श्मयः॑॥ ३७॥

स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्वेत्याह। अमुमेवादित्यः रश्मिभिः
पर्यूहति। तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोके रश्मिभिः पर्यूढः।
तस्माद्राजा विशा पर्यूढः। तस्माद्भ्रामणीः संजातैः पर्यूढः।
अग्नेः सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा आर्च्छत्। यद्वैकङ्कताः
परिधयो भवन्ति। भा एवावरुन्धे। द्वादश भवन्ति॥३८॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवावरुन्धे। अस्ति
त्रयोदशो मास इत्याहुः। यत्रयोदशः परिधिर्भवति।
तेनैव त्रयोदशं मासमवरुन्धे। अन्तरिक्षस्यान्तर्द्धिरसीत्याहु
व्यावृत्त्यै। दिवं तपसस्त्रायस्वेत्युपरिष्ठाद्धिरण्यमधि
निदधाति। अमुष्या अनतिदाहाय। अथो आभ्यामेवैनमुभयतः
परिगृह्णाति। अर्हन् बिभर्षि सायकानि धन्वेत्याह॥३९॥

स्तौत्येवैनमेतत्। गायत्रमसि त्रैष्टुभमसि जागंतमसीति
धुवित्राण्यादत्ते। छन्दोभिरेवैनान्यादत्ते। मधु मध्विति
धूनीति। प्राणो वै मधु। प्राणमेव यजमाने दधाति।
त्रिः परियन्ति। त्रिवृद्धि प्राणः। त्रिः परियन्ति। त्र्यावृद्धि
यज्ञः॥४०॥

अथो रक्षसामपहत्यै। त्रिः पुनः परियन्ति। षट्सम्पद्यन्ते।
 षड्वा ऋतवः। ऋतुष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। यो वै घर्मस्य प्रियां
 तनुवमाक्रामति। दुश्चर्मा वै स भवति। एष ह वा अस्य प्रियां
 तनुवमाक्रामति। यत् त्रिः परीत्य चतुर्थं पर्येति। एतां ह
 वा अस्योग्रदेवो राजनिराचक्राम॥४१॥

ततो वै स दुश्चर्माऽभवत्। तस्मात्त्रिः परीत्य न चतुर्थं
 परीयात्। आत्मनो गोपीथाय। प्राणा वै ध्रुवित्राणि।
 अव्यतिषङ्गं धून्वन्ति। प्राणानामव्यतिषङ्गाय कृत्यै।
 विनिषद्य धून्वन्ति। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। ऊर्ध्वं धून्वन्ति।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। सर्वतो धून्वन्ति। तस्मादयं
 सर्वतः पवते॥४२॥

दधातीवान्वाह यज्ञस्याहैष उपरिष्ठादाशीरन्यो व्यस्थापयन्ति रश्मयो भवन्ति धन्वेत्याह यज्ञश्चक्राम
 समष्ट्यै द्वे च॥४॥

[४]

अग्निष्ठा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसेत्याह।
 अग्निरेवैनं वसुभिः पुरस्ताद्रोचयति गायत्रेण छन्दसा।

समा॑रुचि॒तो रो॑चयेत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते। इन्द्र॑स्त्वा
 रु॒द्रेर्दक्षि॑ण॒तो रो॑चयतु॒ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सेत्या॒ह। इन्द्र॑ ए॒वैनं॑
 रु॒द्रेर्दक्षि॑ण॒तो रो॑चयति॒ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा। समा॑रुचि॒तो
 रो॑चयेत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते। वरु॑णस्त्वाऽऽदि॒त्यैः
 प॒श्चाद्रो॑चयतु॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सेत्या॒ह। वरु॑ण ए॒वैनमा॑दि॒त्यैः
 प॒श्चाद्रो॑चयति॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सा॥ ४३॥

समा॑रुचि॒तो रो॑चयेत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते।
 द्यु॒ता॒नस्त्वा॑ मा॒रुतो॑ म॒रुद्वि॑रुत्त॒रतो॑ रो॑चय॒त्वानु॑ष्टुभेन॒
 छन्द॑सेत्या॒ह। द्यु॒ता॒न ए॒वैनं॑ मा॒रुतो॑ म॒रुद्वि॑रुत्त॒रतो॑
 रो॑चय॒त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सा। समा॑रुचि॒तो रो॑चयेत्या॒ह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते। बृह॑स्पति॒स्त्वा वि॒श्वैर्दे॒वैरु॑परि॒ष्टा-
 द्रो॑चयतु॒ पाङ्के॑न॒ छन्द॑सेत्या॒ह। बृह॑स्पति॒रे॒वैनं॑ वि॒श्वैर्दे॒वै-
 रु॑परि॒ष्टाद्रो॑चयति॒ पाङ्के॑न॒ छन्द॑सा। समा॑रुचि॒तो रो॑चयेत्या॒ह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते॥ ४४॥

रो॒चि॒तस्त्वं दे॑व घ॒र्म दे॒वेष्व॑सीत्या॒ह। रो॒चि॒तो ह्ये॑ष दे॒वेषु॑।

रोचिषीयाहं मनुष्येष्वित्याह। रोचत एवैष मनुष्येषु। सम्राड्वर्म
 रुचितस्त्वं देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यसीत्याह।
 रुचितो ह्येष देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी। रुचितोऽहं
 मनुष्येष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भूयासमित्याह।
 रुचित एवैष मनुष्येष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी
 भवति। रुगसि रुचं मयि धेहि मयि रुगित्याह।
 आशिषमेवैतामाशास्ते। तं यदेतैर्यजुर्भिररोचयित्वा।
 रुचितो घर्म इति प्रब्रूयात्। अरोचुकोऽध्वर्युः स्यात्।
 अरोचुको यजमानः। अथ यदेनमेतैर्यजुर्भी रोचयित्वा।
 रुचितो घर्म इति प्राह। रोचुकोऽध्वर्युर्भवति। रोचुको
 यजमानः॥ ४५॥

पश्चाद्रोचयति जागतेन छन्दसा पाङ्केन छन्दसा समारुचितो रोचयेत्याहाशिषमेवैतामाशास्ते शास्तेऽष्टौ
 च॥ ५॥ [५]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत् प्रवर्ग्यः। ग्रीवा उपसदः।
 पुरस्तादुपसदा प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। ग्रीवास्वेव यज्ञस्य शिरः
 प्रतिदधाति। त्रिः प्रवृणक्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव

लो॒केभ्यो॑ य॒ज्ञस्य॑ शिरोऽव॑रुन्धे। षट्थ॑सम्प॑द्यन्ते। षड्वा॑
ऋ॒तवः॑ ॥ ४६ ॥

ऋ॒तुभ्य॑ ए॒व य॒ज्ञस्य॑ शिरोऽव॑रुन्धे। द्वाद॑श॒कृत्वः॑ प्रवृ॑णक्ति।
द्वाद॑श मा॒साः संवत्स॑रः। संवत्स॑रादे॒व य॒ज्ञस्य॑ शिरोऽव॑रुन्धे।
चतु॑र्विंश॒तिः सम्प॑द्यन्ते। चतु॑र्विंश॒तिरर्द्ध॑मा॒साः।
अ॒र्द्धमा॒सेभ्य॑ ए॒व य॒ज्ञस्य॑ शिरोऽव॑रुन्धे। अथो॒ खलु॑।
स॒कृदे॒व प्रवृ॑ज्यः। एक॑ं हि शि॒रः ॥ ४७ ॥

अ॒ग्नि॒ष्टोमे॑ प्रवृ॑णक्ति। ए॒तावा॑न् वै य॒ज्ञः। यावा॑न॒ग्नि॒ष्टोमः॑।
यावा॑ने॒व य॒ज्ञः। तस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति। नोक्थ्ये॑ प्रवृ॑ज्यात्।
प्र॒जा वै प॒शव॑ उ॒क्थानि॑। यदु॒क्थ्ये॑ प्रवृ॑ज्यात्। प्र॒जां प॒शून॑स्य॒
निर्द॑हेत्। वि॒श्वजि॒ति॒ सर्व॑पृ॒ष्ठे प्रवृ॑णक्ति ॥ ४८ ॥

पृ॒ष्ठानि॒ वा अ॒च्युतं॑ च्यावयन्ति। पृ॒ष्ठैरे॒वास्मा॑ अ॒च्युतं॑
च्यावयि॑त्वाऽव॑रुन्धे। अप॑श्यं गो॒पामि॑त्याह। प्रा॒णो वै गो॒पाः।
प्रा॒णमे॒व प्र॒जासु॑ वि॒यात॑यति। अप॑श्यं गो॒पामि॑त्याह। अ॒सौ
वा आ॑दि॒त्यो गो॒पाः। स ही॑माः प्र॒जा गो॑पा॒यति॑। तमे॒व

प्र॒जानां गो॒प्तारं॑ कुरुते। अनि॑पद्यमान॒मित्या॑ह॥४९॥

न ह्ये॑ष निपद्य॑ते। आ च॒ परां च॒ प॒थिभि॒श्चर॑न्त॒मित्या॑ह।
आ च॒ ह्ये॑ष परां च॒ प॒थिभि॒श्चर॑ति। स स॒ध्रीचीः स
विषू॑चीर्वसा॒न इत्या॑ह। स॒ध्रीची॑श्च ह्ये॑ष विषू॑चीश्च वसा॒नः
प्र॒जा अ॒भि वि॒पश्य॑ति। आ॒व॒रीव॑र्ति॒ भुव॑नेष्वन्तरि॒त्या॑ह। आ
ह्ये॑ष व॒रीव॑र्ति॒ भुव॑नेष्वन्तः। अत्र॑ प्रा॒वीर्मधु॑ मा॒ध्वीभ्यां॑ मधु॒
माधू॑चीभ्या॒मित्या॑ह। वास॑न्तिकावे॒वास्मां ऋ॒तू क॑ल्पयति।
सम॒ग्निर॒ग्निनां॑ ग॒तेत्या॑ह॥५०॥

ग्रेष्मा॑वे॒वास्मां ऋ॒तू क॑ल्पयति। सम॒ग्निर॒ग्निनां॑ ग॒तेत्या॑ह।
अ॒ग्निर्ह्ये॒वैषो॑ऽग्निनां॑ स॒ङ्गच्छ॑ते। स्वाहा॒ सम॒ग्निस्तप॑सा
ग॒तेत्या॑ह। पूर्॒वमे॒वादित॑म्। उत्त॑रेणा॒भिगृ॑णाति। ध॒र्ता दि॒वो
विभा॑सि॒ रज॑सः पृथि॒व्या इत्या॑ह। शा॒रदा॑वे॒वास्मां ऋ॒तू
क॑ल्पयति॥५१॥

दि॒वि दे॒वेषु॑ हो॒त्रा य॒च्छेत्या॑ह। हो॒त्राभि॑रे॒वेमाँल्लो॒कान्त॑सन्दधाति।
विश्वा॑सां भुवां प॒त इत्या॑ह। हैम॑न्तिकावे॒वास्मां ऋ॒तू

कल्पयति। दे॒व॒श्रूस्त्वं दे॒व घ॒र्म दे॒वान्पा॒हीत्या॑ह।
 शै॒शि॒रावे॒वास्मा॑ ऋ॒तू क॑ल्पयति। त॒पो॒जां वाच॑म॒स्मे
 नि॒यच्छ॑ दे॒वायु॒वमि॒त्या॑ह। या वै मे॒ध्या वाक्। सा त॑पो॒जाः।
 ता मे॒वाव॑रुन्धे॥५२॥

ग॒र्भो दे॒वाना॑मि॒त्या॑ह। ग॒र्भो ह्ये॒ष दे॒वाना॑म्। पि॒ता
 म॒तीना॑मि॒त्या॑ह। प्र॒जा वै म॒तयः॑। तासा॑मे॒ष ए॒व पि॒ता। यत्
 प्र॒व॒र्ग्यः। तस्मा॑दे॒वमा॑ह। पतिः॑ प्र॒जाना॑मि॒त्या॑ह। पति॒र्ह्ये॒ष
 प्र॒जाना॑म्। मतिः॑ क॒वीना॑मि॒त्या॑ह॥५३॥

मति॒र्ह्ये॒ष क॒वीना॑म्। सं दे॒वो दे॒वेन॑ सवि॒त्रा य॑तिष्ट
 स॒ सूर्ये॑णारु॒क्तेत्या॑ह। अ॒मुं चै॒वादि॒त्यं प्र॑व॒र्ग्यं च॒
 स॒शा॑स्ति। आ॒यु॒र्दास्त्वम॒स्मभ्य॑ घ॒र्म व॒र्चो॒दा अ॒सीत्या॑ह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॑स्ते। पि॒ता नो॑ऽसि पि॒ता नो॑ बो॒धेत्या॑ह।
 बो॒धय॑त्ये॒वैन॑म्। न वै ते॑ऽवका॒शा भ॑वन्ति। पत्न्यै॑ दश॒मः।
 नव॑ वै पु॒रुषे॑ प्रा॒णाः॥५४॥

नाभि॑र्दश॒मी। प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधाति। अथो॒

दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे।
 यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत। तद्देवा होत्राभिः प्रत्यदधुः।
 ऋत्विजोऽवैक्षन्ते। एता वै होत्राः। होत्राभिरेव यज्ञस्य
 शिरः प्रतिदधाति॥५५॥

रुचितमवैक्षन्ते। रुचिताद्वै प्रजापतिः प्रजा असृजत।
 प्रजानां सृष्ट्यै। रुचितमवैक्षन्ते। रुचिताद्वै पर्जन्यो
 वर्षति। वर्षुकः पर्जन्यो भवति। सं प्रजा ऐधन्ते।
 रुचितमवैक्षन्ते। रुचितं वै ब्रह्मवर्चसम्। ब्रह्मवर्चसिनो
 भवन्ति॥५६॥

अधीयन्तोऽवैक्षन्ते। सर्वमायुर्यन्ति। न पत्यवैक्षेत।
 यत्पत्यवैक्षेत। प्रजायेत। प्रजां त्वंस्यै निर्दहेत्। यन्नावैक्षेत।
 न प्रजायेत। नास्यै प्रजां निर्दहेत्। तिरस्कृत्य यजुर्वाचयति।
 प्रजायते। नास्यै प्रजां निर्दहति। त्वष्टीमती ते सपेयेत्याह।
 सपाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते॥५७॥

ऋतवो हि शिरः सर्वपृष्ठे प्रवृणुतन्ननिपद्यमानमित्याह गतेत्याह शारदावेवास्मां ऋतू कल्पयति रुन्धे

कवीनामित्याह प्राणाः प्रतिदधाति भवन्ति वाचयति चत्वारि च॥६॥ [६]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै।
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यु
आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। आददेऽदित्यै
रास्नाऽसीत्याह यजुष्कृत्यै। इड एह्यदित एहि
सरस्वत्येहीत्याह। एतानि वा अस्यै देवनामानि।
देवनामैरेवैनामाह्वयति। असावेह्यसावेह्यसावेहीत्याह।
एतानि वा अस्यै मनुष्यनामानि॥५८॥

मनुष्यनामैरेवैनामाह्वयति। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः।
ऋतुभिरेवैनामाह्वयति। अदित्या उष्णीषमसीत्याह।
यथायजुरेवैतत्। वायुरस्यैड इत्याह। वायुदेवत्यो वै वत्सः।
पूषा त्वोपावसृजत्वित्याह। पौष्णा वै देवतया पशवः॥५९॥

स्वयैवैनं देवतयोपावसृजति। अश्विभ्यां प्रदापयेत्याह।
अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति।
यस्ते स्तनः शशय इत्याह। स्तौत्यैवैनाम्। उस्त्रं घर्मं
शिःषोस्त्रं घर्मं पाहि घर्मायं शिःषेत्याह। यथा ब्रूयादमुष्मै

देहीति। तादृगेव तत्। बृहस्पतिस्त्वोप सीदत्वित्याह॥६०॥

ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनामुपसीदति। दानवः
स्थ परं इत्याह। मेध्यानेवैनान्करोति। विष्वग्वृतो
लोहितेनेत्याह व्यावृत्त्यै। अश्विभ्यां पिन्वस्व सरस्वत्यै
पिन्वस्व पूष्णे पिन्वस्व बृहस्पतये पिन्वस्वेत्याह।
एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पिन्वते। इन्द्राय पिन्वस्वेन्द्राय
पिन्वस्वेत्याह। इन्द्रमेव भागधेयेन समर्द्धयति।
द्विरिन्द्रायेत्याह॥६१॥

तस्मादिन्द्रो देवतानां भूयिष्ठभाक्तमः। गायत्रोऽसि
त्रैष्टुभोऽसि जागतमसीति शफोपयमानादत्ते। छन्दोभि-
रेवैनानादत्ते। सहोर्जो भागेनोपमेहीत्याह। ऊर्ज एवैनं
भागमकः। अश्विनौ वा एतद्यज्ञस्य शिरः प्रतिदधतावब्रूताम्।
आवाभ्यामेव पूर्वाभ्यां वर्षद्वियाता इति। इन्द्राश्विना मधुनः
सारघस्येत्याह। अश्विभ्यामेव पूर्वाभ्यां वर्षद्वरोति। अथो
अश्विनावेव भागधेयेन समर्द्धयति॥६२॥

घ॒र्मं पा॑त व॒सवो॑ यज॑ता॒ वडि॑त्या॒ह। व॒सूने॒व भा॑ग॒धेये॑न॒
सम॑र्द्धयति। यद्व॑ष॒ङ्कुर्या॑त्। या॒तया॑माऽस्य व॒षट्कारः॑ स्या॑त्।
यन्न॑ व॒षङ्कुर्या॑त्। र॒क्षाः॑सि य॒ज्ञः॑ ह॒न्युः। वडि॑त्या॒ह।
प॒रोक्ष॑मे॒व व॒षट्करो॑ति। नास्य॑ या॒तया॑मा व॒षट्कारो॑ भव॑ति। न
य॒ज्ञः॑ र॒क्षाः॑सि घ्नन्ति॥६३॥

स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मये॑ वृ॒ष्टि॒वन॑ये जुहोमीत्या॒ह। यो वा
अ॑स्य पु॒ण्यो र॒श्मिः। स वृ॒ष्टि॒वनिः॑। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।
मधु॑ ह॒विर॒सीत्या॑ह। स्व॒दय॑त्ये॒वैनम्। सूर्य॑स्य॒ तप॑स्त॒पेत्या॑ह।
य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। द्यावा॑पृ॒थि॒वीभ्या॑ त्वा॒ परि॑गृह्णामीत्या॒ह।
द्यावा॑पृ॒थि॒वीभ्या॑मे॒वैनं॑ परि॑गृह्णाति॥६४॥

अ॒न्तरि॑क्षेण॒ त्वोप॑यच्छामीत्या॒ह। अ॒न्तरि॑क्षेणै॒वैन॒मुप॑यच्छति।
न वा ए॒तं म॑नु॒ष्यो भ॑र्तुम॒रह॑ति। दे॒वानां॑ त्वा पि॒तृणा॑मनु॒मतो॑
भ॑र्तुः॑ श॒केय॑मित्या॒ह। दे॒वैरे॒वैनं॑ पि॒तृभि॑रनु॒मत॑ आद॑त्ते। वि
वा ए॒नमे॑तद॑र्द्धयन्ति। यत्प॒श्चात्प्र॑वृ॒ज्यं पु॒रो जुह॑ति। तेजो॑ऽसि
तेजो॑ऽनु॒ प्रेही॑त्या॒ह। तेजं॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। दि॒वि॒स्पृङ्गा॑

मां हि॑सीरन्तरिक्ष॑स्पृङ्गा मां हि॑सीः पृथिवि॑स्पृङ्गा मां
हि॑सीरित्याहाहि॑सायै॥६५॥

सुव॑रसि सुव॑र्मे यच्छ॒ दिवं यच्छ॒ दिवो मां पा॑हीत्याह।
आ॒शिष॑मेवैतामाशा॑स्ते। शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः।
आ॒त्मा वा॒युः। उ॒द्यत्य॑ वातना॒मान्या॑ह। आ॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑
शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति। अन॑वानम्। प्रा॒णाना॑ः सन्त॑त्यै।
पश्चा॑ह॥६६॥

पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञः। यावा॑ने॒व य॒ज्ञः। तस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति। अ॒ग्नये॑
त्वा वसु॑मते॒ स्वाहे॑त्याह। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽग्नि॑र्वसु॒मान्।
तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। सोमा॑य त्वा रु॒द्रव॑ते॒ स्वाहे॑त्याह।
च॒न्द्रमा॒ वै सोमो॑ रु॒द्रवान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। वरु॑णाय
त्वाऽऽदि॒त्यव॑ते॒ स्वाहे॑त्याह॥६७॥

अ॒प्सु वै वरु॑ण आदि॒त्यवान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।
बृह॑स्पतये॒ त्वा वि॒श्वदे॑व्यावते॒ स्वाहे॑त्याह। ब्रह्म॑ वै
दे॒वानां॑ बृह॑स्पतिः। ब्रह्म॑णै॒वैनं॑ जुहोति। स॒वि॒त्रे त्व॑र्भुमते॒

विभुमते॑ प्रभुमते॑ वाज॑वते॒ स्वाहेत्या॑ह। सं॒वत्स॒रो वै
 सं॒वि॒त॒र्भु॒मान् वि॒भु॒मान्प्र॒भु॒मान् वाज॑वान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑
 जुहोति। य॒माय॒ त्वाऽङ्गि॑रस्वते पितृ॑मते॒ स्वाहेत्या॑ह। प्रा॒णो
 वै य॒मोऽङ्गि॑रस्वान्पितृ॑मान्॥६८॥

तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। ए॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यो जुहोति।
 दश॒ सम्प॑द्यन्ते। दशा॑क्षरा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्।
 वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॑रुन्धे। रौहि॑णाभ्यां॒ वै दे॒वाः सु॑व॒र्गं
 लो॒कमा॑यन्। तद्रौ॑हिण्यो रौहि॑ण॒त्वम्। यद्रौ॑हिणौ भव॑तः।
 रौहि॑णाभ्यामे॒व तद्य॑ज॒मानः॑ सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति। अह॑ज्योतिः
 के॒तुना॑ जुषता॑ सु॒ज्यो॒तिर्ज्योति॑षा॑ꣳ स्वाहा॒ रात्रि॑ज्योतिः
 के॒तुना॑ जुषता॑ सु॒ज्यो॒तिर्ज्योति॑षा॑ꣳ स्वाहेत्या॑ह।
 आ॒दि॒त्यमे॒व तद॑मुष्मि॑ल्लो॒केऽह्ना॑ प॒रस्ता॑द्वा॒धार। रात्रि॑या
 अ॒वस्ता॑त्। तस्मा॑द॒सावा॑दि॒त्योऽमुष्मि॑ल्लो॒केऽहो॒रात्रा॑भ्यां
 धृतः॥६९॥

मनुष्यनामानि पशवः सीदत्वित्याहेन्द्रायेत्याहार्द्धयति घन्ति गृह्णात्यहिंसायै पञ्चांऽहादित्यवन्ते स्वाहेत्याह

पितृमानेति चत्वारि च॥७॥ [७]

विश्वा॒ आशा॑ दक्षिण॒सदि॒त्याह॑। विश्वा॑ने॒व दे॒वान्प्री॑णाति।
अथो॒ दुरि॑ष्ट्या ए॒वैनं॑ पाति। विश्वा॑ दे॒वानं॑याडि॒हेत्या॑ह।
विश्वा॑ने॒व दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति। स्वाहा॑कृतस्य
घ॒र्मस्य॑ मधोः॑ पिबतमश्चि॒नेत्या॑ह। अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒
सम॑र्द्धयति। स्वाहा॑ऽग्नये॑ य॒ज्ञिया॑य॒ शं य॒जुर्भि॑रित्या॑ह।
अ॒भ्ये॑वैनं॑ घारयति। अथो॒ ह॒विरे॒वाकः॑॥७०॥

अ॒श्विना॑ घ॒र्मं पा॑त॒ः हा॑र्दि॒वानम॑हर्दि॒वाभि॑रू॒तिभि॑रित्या॑ह।
अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति। अनु॑ वां द्यावा॑पृथि॒वी
म॑ःसाता॒मित्या॑हानु॒मत्यै॑। स्वाहे॑न्द्रा॒य स्वाहे॑न्द्रा॒वडि॒त्याह॑।
इन्द्रा॑य॒ हि पु॒रो हू॒यते॑। आ॒श्राव्या॑ह घ॒र्मस्य॑ य॒जेति॑।
वष॑ट्कृते जुहोति। रक्ष॑सामप॒हत्यै॑। अनु॑यजति स्व॒गाकृ॑त्यै।
घ॒र्मम॑पातमश्चि॒नेत्या॑ह॥७१॥

पूर्व॑मे॒वोदि॒तम्। उत्त॑रेणा॒भिगृ॑णाति। अनु॑ वां द्यावा॑पृथि॒वी
अ॑म॒ःसाता॑मि॒त्याहानु॑मत्यै। तं प्रा॒व्यं यथा॑वण्णमो॑ दि॒वे

नमः पृथिव्या इत्याह। यथायजुरेवैतत्। दिविधा इमं यज्ञं
 यज्ञमिमं दिविधा इत्याह। सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति।
 दिवं गच्छान्तरिक्षं गच्छ पृथिवीं गच्छेत्याह। एष्वेवैनं
 लोकेषु प्रतिष्ठापयति। पञ्च प्रदिशो गच्छेत्याह॥ ७२॥

दिक्ष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति। देवान्धर्मपान्गच्छ पितृन्धर्मपान्गच्छे-
 त्याह। उभयैष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति। यत्पिन्वते। वर्षुकः
 पर्जन्यो भवति। तस्मात्पिन्वमानः पुण्यः। यत्प्राङ्पिन्वते।
 तद्देवानाम्। यदक्षिणा। तत्पितॄणाम्॥ ७३॥

यत्प्रत्यक्। तन्मनुष्याणाम्। यदुदङ्। तद्रुद्राणाम्।
 प्राञ्चमुदञ्चं पिन्वयति। देवत्राकः। अथो खलु। सर्वा अनु-
 दिशः पिन्वयति। सर्वा दिशः समेधन्ते। अन्तःपरिधि-
 पिन्वयति॥ ७४॥

तेजसोऽस्कन्दाय। इषे पीपिहूर्जे पीपिहीत्याह।
 इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। यजमानाय पीपिहीत्याह।
 यजमानायैवैतामाशिषमाशास्ते। मह्यं ज्यैष्ठ्याय

पीपिहीत्याह। आत्मन एवैतामाशिषमाशास्ते। त्विष्यै त्वा
द्युम्नाय त्वेन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
धर्मासि सुधर्मा मेन्यस्मे ब्रह्माणि धारयेत्याह॥७५॥

ब्रह्मन्नेवैनं प्रतिष्ठापयति। नेत्वा वातः स्कन्दयादिति
यद्यभिचरेत्। अमुष्य त्वा प्राणे सादयाम्यमुना सह निरर्थं
गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्। यमेव द्वेष्टि। तेनैनं सह
निरर्थं गमयति। पूष्णे शरसे स्वाहेत्याह। या एव देवता
हुतभागाः। ताभ्य एवैनं जुहोति। गावभ्यः स्वाहेत्याह। या
एवान्तरिक्षे वाचः॥७६॥

ताभ्य एवैनं जुहोति। प्रतिरेभ्यः स्वाहेत्याह। प्राणा वै
देवाः प्रतिराः। तेभ्य एवैनं जुहोति। द्यावापृथिवीभ्यां
स्वाहेत्याह। द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं जुहोति। पितृभ्यो
घर्मपेभ्यः स्वाहेत्याह। ये वै यज्वानः। ते पितरो घर्मपाः।
तेभ्य एवैनं जुहोति॥७७॥

रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहेत्याह। रुद्रमेव भागधेयेन समर्द्धयति।

सर्वतः समनक्ति। सर्वत एव रुद्रं निरवदयते। उदञ्चं
निरस्यति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव दिशि रुद्रं
निरवदयते। अप उपस्पृशति मेध्यत्वाय। नान्वीक्षेत।
यदन्वीक्षेत॥ ७८॥

चक्षुरस्य प्रमायुकः स्यात्। तस्मान्नान्वीक्ष्यः। अपीपरो
माऽहो रात्रियै मा पाह्येषा ते अग्ने समित्तया समिध्यस्वायुर्मे
दा वर्चसा माञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति।
अपीपरो मा रात्रिया अहो मा पाह्येषा ते अग्ने समित्तया
समिध्यस्वायुर्मे दा वर्चसा माञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो
दधाति। अग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहा सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः
सूर्यः स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति।
होतव्यमग्निहोत्रा(३)न्न होतव्या(३)मिति॥ ७९॥

यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्। यन्न
जुहुयात्। अग्निः पराभवेत्। भूः स्वाहेत्येव होतव्यम्।
यथापूर्वमाहुती जुहोति। नाग्निः पराभवति। हुतः हविर्मधु

हविरित्याह। स्वदयत्येवैनम्। इन्द्रतमेऽग्रावित्याह॥८०॥
 प्राणो वा इन्द्रतमोऽग्निः। प्राण एवैनमिन्द्रतमेऽग्नौ जुहोति।
 पिता नोऽसि मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै। अश्याम
 ते देव घर्म मधुमतो वाजवतः पितुमत इत्याह।
 आशिषमेवैतामाशास्ते। स्वधाविनोऽशीमहि त्वा मा मा
 हिंसीरित्याहाहिंसायै। तेजसा वा एते व्यृध्यन्ते। ये
 प्रवर्ग्येण चरन्ति। प्राश्नन्ति। तेज एवात्मन्दधते॥८१॥
 संवत्सरं न मां समश्जीयात्। न रामामुपेयात्। न मृन्मयेन
 पिबेत्। नास्य राम उच्छिष्टं पिबेत्। तेज एव तत्संश्यति।
 देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा विजयमुपयन्तः। विभ्राजिं
 सौर्यं ब्रह्मसन्त्यदधत। यत्किं च दिवाकीर्त्यम्। तदेतेनैव
 व्रतेनागोपायत्। तस्मादेतद्व्रतं चार्यम्। तेजसो गोपीथाय।
 तस्मादेतानि यजूंषि विभ्राजः सौर्यस्येत्याहुः। स्वाहा त्वा
 सूर्यस्य रुश्मिभ्य इति प्रातः संसादयति। स्वाहा त्वा
 नक्षत्रेभ्य इति सायम्। एता वा एतस्य देवताः। ताभिरेवैनं
 समर्द्धयति॥८२॥

अ॒क॒र॒श्चि॒नेत्या॑ह॒ प्र॒दि॒शो॑ ग॒च्छे॒त्या॑ह॒ पि॒तृ॒णाम॑न्तःप॒रि॒धि॒ पि॑न्वयति धा॒रये॒त्या॑ह॒ वा॒चो॑ घ॒र्मपा॑स्तेभ्यं ए॒वैनं॑
जुहोत्य॒न्वीक्षे॑त॒ होत॒व्या(३)मि॒त्य॒ग्रावि॒त्या॑ह॒ दध॑तेऽगोपायत्स॒ च॥८॥

घ॒र्म॒ या॒ ते॒ दि॒वि॒ शु॒गि॒ति॒ ति॒स्र॒ आ॒हु॒ती॒र्जु॒होति॑।
छ॒न्दो॑भिरे॒वास्यै॒भ्यो॒ लो॒केभ्यः॑ शु॒च॒मव॑ यजते। इ॒य॒त्य॒ग्रे॑
जुहोति। अथे॒य॒त्यथे॑यति। त्रयं इ॒मे लो॒काः। अ॒नु॒
नो॒ऽद्या॒नु॒मति॑रि॒त्या॒हानु॑म॒त्यै। दि॒वस्त्वा॑ प॒र॒स्पाया॑
इत्या॑ह। दि॒व ए॒वेमाँ॑ल्लो॒कान्दा॑धार। ब्र॒ह्म॑णस्त्वा प॒र॒स्पाया॑
इत्या॑ह॥८३॥

ए॒ष्वे॒व लो॒केषु॑ प्र॒जा दा॑धार। प्रा॒णस्य॑ त्वा प॒र॒स्पाया॑
इत्या॑ह। प्र॒जास्वे॒व प्रा॒णान्दा॑धार। शि॒रो वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य।
यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒सौ खलु॑ वा आ॒दि॒त्यः प्र॑व॒र्ग्यः। तं
यद्व॑क्षि॒णा प्र॒त्यश्च॑मुद॑श्चमुद्वा॒सये॑त्। जि॒ह्वं य॑ज्ञस्य शि॒रो
हरे॑त्। प्राश्च॑मुद्वा॒सय॑ति। पु॒रस्ता॑दे॒व य॑ज्ञस्य शि॒रः
प्रति॑दधाति॥८४॥

प्राश्च॑मुद्वा॒सय॑ति। तस्मा॑द॒सावा॑दि॒त्यः पु॒रस्ता॑दुदे॒ति।
श॒फो॒पय॑मा॒न्ध॒वित्रा॑णि धृ॒ष्टी॒ इत्य॑न्वव॒हर॑न्ति। सा॒त्मा॒नमे॒वैन॑॥

सतनुं करोति। सात्माऽमुष्मिँल्लोके भवति। य एवं वेद।
 औदुम्बराणि भवन्ति। ऊर्वा उदुम्बरः। ऊर्जमेवावरुन्धे।
 वर्त्मना वा अन्वित्य॥८५॥

यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति। साम्नां प्रस्तोताऽन्ववैति।
 साम वै रक्षोहा। रक्षसामपहत्यै। त्रिर्निधनमुपैति। त्रय
 इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो रक्षांस्यपहन्ति।
 पुरुषः पुरुषो निधनमुपैति। पुरुषः पुरुषो हि रक्षस्वी।
 रक्षसामपहत्यै॥८६॥

यत्पृथिव्यामुद्वासयेत्। पृथिवीं शुचाऽर्पयेत्। यदप्सु। अपः
 शुचार्षयेत्। यदोषधीषु। ओषधीः शुचाऽर्पयेत्। यद्वनस्पतिषु।
 वनस्पतींश्छुचार्षयेत्। हिरण्यं निधायोद्वासयति। अमृतं वै
 हिरण्यम्॥८७॥

अमृतं एवैनं प्रतिष्ठापयति। वल्गुरंसि शं युधाया इति
 त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति। त्रिवृद्वा अग्निः। यावानेवाग्निः।

तस्य शुचं शमयति। त्रिः पुनः पर्येति। षट्सम्पद्यन्ते।
षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवास्य शुचं शमयति। चतुः
सक्तिर्नाभिर्ऋतस्येत्याह॥८८॥

इयं वा ऋतम्। तस्या एष एव नाभिः। यत् प्रवर्ग्यः।
तस्मादेवमाह। सदो विश्वायुरित्याह। सदो हीयम्। अप द्वेषो
अप ह्वर इत्याह भ्रातृव्यापनुत्त्यै। घर्मेतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषमिति
दध्ना मधुमिश्रेण पूरयति। ऊर्ग्व अन्नाद्यं दधि।
ऊर्जैवैनमन्नाद्येन समर्द्धयति॥८९॥

अनशनायुको भवति। य एवं वेद। रन्तिर्नामासि
दिव्यो गन्धर्व इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं
रन्ति बन्धुतां व्याचष्टे। समहमायुषा सं प्राणेनेत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते। व्यसौ योऽस्मान्द्वेष्टि यं च
वयं द्विष्म इत्याह। अभिचार एवास्यैषः। अचिक्कदद्वृषा
हरिरित्याह। वृषा ह्येषः॥९०॥

वृषा हरिः। महान्मित्रो न दर्शत इत्याह। स्तौत्येवैनमेतत्।

चिदसि समुद्रयोनिरित्याह। स्वामेवैनं योनिं गमयति।
 नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीरित्याहाहिंसायै। विश्वावसुः
 सोम गन्धर्वमित्याह। यदेवास्य क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति।
 तदेवास्यैतेनाप्याययति। विश्वावसुरभि तन्नो गृणात्वित्याह॥ ११

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति। धियो हिन्वानो धियु
 इन्नो अव्यादित्याह। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। प्राऽऽसा
 गन्धर्वो अमृतानि वोचदित्याह। प्राणा वा अमृताः।
 प्राणानेवास्मै कल्पयति। एतत्त्वं देव घर्म देवो देवानुपांगा
 इत्याह। देवो ह्येष सं देवानुपैति। इदमहं मनुष्यो
 मनुष्यानित्याह॥ १२॥

मनुष्यो हि। एष सन्मनुष्यानुपैति। ईश्वरो वै
 प्रवर्ग्यमुद्वासयन्। प्रजां पशून्सोमपीथमनूद्वासः सोमं
 पीथानुमेहि। सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह। प्रजामेव
 पशून्सोमपीथमात्मन्धत्ते। सुमित्रा न आप ओषधयः
 सन्त्वित्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। दुर्मित्रास्तस्मै

भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह।
 अभिचार एवास्यैषः। प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्चवते।
 यः प्रवर्ग्यमुद्धासयति। उदुत्यं चित्रमिति सौरीभ्यामृग्भ्यां
 पुनरेत्य गार्हपत्ये जुहोति। अयं वै लोको गार्हपत्यः।
 अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति। असौ खलु वा
 आदित्यः सुवर्गो लोकः। यत्सौरी भवतः। तेनैव
 सुवर्गाल्लोकान्नैति॥ १३ ॥

ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह दधात्यन्वित्यं रक्षस्वी रक्षसामपहत्यै वै हिरण्यमाहास्यति ह्येष
 गृणात्वित्याह मनुष्यानित्याहास्यैषोऽष्टौ च॥ १॥ [१]

प्रजापतिं वै देवाः शुक्रं पयोऽदुहन्। तदैभ्यो न व्यभवत्।
 तदग्निर्व्यकरोत्। तानि शुक्रियाणि सामान्यभवन्। तेषां
 यो रसोऽत्यक्षरत्। तानि शुक्रयजूष्प्यभवन्। शुक्रियाणां
 वा एतानि शुक्रियाणि। सामपयसं वा एतयोरन्यत्।
 देवानामन्यत्पयः। यद्गोः पयः॥ १४ ॥

तत्साम्नः पयः। यदजायै पयः। तद्देवानां पयः।

तस्माद्यत्रैतैर्यजुर्भिश्चरन्ति। तत्पयसा चरन्ति। प्रजापतिमेव
तत्पयसाऽन्नाद्येन समर्द्धयन्ति। एष ह त्वे साक्षात्प्रवर्ग्यं
भक्षयति। यस्यैवं विदुषः प्रवर्ग्यः प्रवृज्यते। उत्तरवेद्यामुद्वास-
येत्तेजस्कामस्य। तेजो वा उत्तरवेदिः॥९५॥

तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्द्धयति। उत्तरवेद्यामुद्वासये-
दन्नकामस्य। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः।
मुखमुत्तरवेदिः। शीर्ष्णैव मुखं सन्दधात्यन्नाद्याय।
अन्नाद एव भवति। यत्र खलु वा एतमुद्वासितं वयांसि
पर्यासंते। परि वै तां समां प्रजा वयांस्यसते॥९६॥

तस्मादुत्तरवेद्यामेवोद्वासयेत्। प्रजानां गोपीथाय।
पुरो वा पश्चाद्वोद्वासयेत्। पुरस्ताद्वा एतज्ज्योतिरुदेति।
तत्पश्चान्निग्नोचति। स्वामेवैनं योनिमनूद्वासयति। अपां मध्य
उद्वासयेत्। अपां वा एतन्मध्याज्ज्योतिरजायत। ज्योतिः
प्रवर्ग्यः। स्वयैवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥९७॥

यं द्विष्यात्। यत्र स स्यात्। तस्यां दिश्युद्वासयेत्। एष

वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒ग्निनै॑वैनं॑ वैश्वान॒रेणा॒भि
प्रव॑र्तयति। औदु॑म्ब॒र्याꣳ शाखा॑यामु॒द्वास॑येत्। ऊ॒र्ग्व
उदु॑म्ब॒रः। अन्नं॑ प्रा॒णः। शु॒ग्ध॒र्मः॥१८॥

इ॒दम॒हम॒मुष्या॑मु॒ष्याय॑णस्य॑ शु॒चा प्रा॒णम॑पि द॒हामी॒त्याह॑।
शु॒चैवा॑स्य॑ प्रा॒णम॑पि द॒हति॑। ता॒जगा॑र्तिमा॒च्छति॑। यत्र॑
द॒र्भा उ॑प॒दीक॑सन्तताः॒ स्युः। तदु॒द्वास॑येद्वृ॒ष्टि॑कामस्य। ए॒ता
वा अ॒पाम॑नू॒ज्झाव॑र्यो॒ नाम॑। यद्व॒र्भाः। अ॒सौ खलु॑ वा
आ॒दित्य॑ इ॒तो वृ॒ष्टि॒मुदी॑रयति। अ॒सावे॒वास्मा॑ आ॒दित्यो॑
वृ॒ष्टिं नि॑यच्छति। ता॒ आपो॑ नि॒यता॑ ध॒न्व॒ना य॑न्ति॥१९॥

गोः पर्यं उत्तरवेदिशंसते स्थापयति घर्मो यन्ति॥१०॥ [१०]

प्र॒जाप॑तिः स॒म्प्रि॒यमा॑णः। स॒म्राट्॒सम्भृ॑तः। घ॒र्मः प्र॑वृ॒क्तः।
म॒हा॒वी॒र उ॒द्वास॑ितः। अ॒सौ खलु॑ वावैष आ॒दित्यः॑।
यत्प्र॑व॒र्ग्यः। स ए॒तानि॑ नामा॒न्यकुरु॑त। य ए॒वं वेद॑। वि॒दुरे॑न॒
नाम्ना॑। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॥१००॥

यो वै व॒सीयाꣳसं॑ यथाना॒ममु॑प॒चर॑ति। पु॒ण्या॑र्तिं॒ वै स तस्मै॑

कामयते। पुण्या॑र्तिमस्मै कामयन्ते। य एवं वेद॑। तस्मा॑दे॒वं
वि॒द्वान्। घ॒र्म इति॑ दिवाऽऽच॑क्षीत। स॒म्राडि॑ति नक्त॑म्। ए॒ते
वा ए॒तस्य॑ प्रि॒ये त॒नुवौ॑। ए॒ते अ॑स्य प्रि॒ये ना॒मनी॑। प्रि॒ययै॒वेन॑
त॒नुवौ॑॥१०१॥

प्रि॒येण॒ नाम्ना॒ सम॑र्द्धयति। की॒र्तिर॑स्य॒ पूर्वा॑गच्छति
ज॒नता॑माय॒तः। गा॒य॒त्री दे॒वेभ्यो॑ऽप॑क्रामत्। तां दे॒वाः
प्र॒व॒र्ग्ये॑णै॒वानु॑ व्य॒भवन्। प्र॒व॒र्ग्ये॑णा॒प्नुवन्। यच्च॑तुर्वि॒ंशति॑कृत्वः
प्र॒व॒र्ग्यं प्र॑वृणक्ति। गा॒य॒त्रीमे॒व तद॑नु वि॒भव॑ति।
गा॒य॒त्रीमा॑प्नोति। पूर्वा॑ऽस्य॒ जन॑ य॒तः की॒र्तिर्गच्छ॑ति।
वै॒श्वदे॒वः स॑सन्नः॥१०२॥

वस॑वः प्रवृ॑क्तः। सोमो॑ऽभिकी॒र्यमा॑णः। आ॒श्विनः
पय॑स्यानी॒यमा॑ने। मा॒रुतः॑ क्वथन्। पौ॒ष्ण उद॑न्तः।
सा॒र॒स्वतो॑ वि॒ष्यन्द॑मानः। मै॒त्रः शरो॑ गृहीतः। तेज॒ उद्य॑तः।
वा॒युर्हि॒यमा॑णः। प्र॒जाप॑तिर्हूय॒मानो॒ वाग्धु॑तः॥१०३॥

अ॒सौ खलु॑ वावैष आ॑दित्यः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। स ए॒तानि॑

नामा॑न्यकुरु॒त। य ए॒वं वेद॑। वि॒दुरे॑न॒न् नाम्ना॑। ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो
वद॑न्ति। यन्मृ॒न्मय॑माहु॑तिं॒ नाश्नु॑तेऽथ॑। कस्मा॑दे॒षोऽश्नु॑त॒
इति॑। वागे॒ष इति॑ ब्रूयात्। वा॒च्यै॒व वाचं॑ दधाति॥१०४॥

तस्मा॑दश्नु॑ते। प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष द्वा॑दश॒धा वि॑हि॒तः।
यत्प्र॑व॒र्ग्यः। यत्प्रा॑ग॒वका॒शेभ्यः॑। तेन॑ प्र॒जा अ॑सृजत।
अ॒वका॒शैर्दे॑वा॒सुरा॑न॒सृज॑त। यदूर्ध्व॑म॒वका॒शेभ्यः॑। तेना॒न्नम॑-
सृज॑त। अन्नं॑ प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ति॒र्वावैषः॑॥१०५॥

वदन्ति तनुवा स॑सं॒न्नो हू॒यमा॑नो वा॒ग्धु॒तो द॑धात्ये॒षः॥११॥ [११]

स॒वि॒ता भू॑त्वा प्र॑थ॒मेऽह॑न्प्रवृ॒ज्यते॑। तेन॒ कामा॑ः ए॒ति।
यद्वि॒तीयेऽह॑न्प्रवृ॒ज्यते॑। अ॒ग्निर्भू॑त्वा दे॒वाने॑ति। यत्तृ॒तीयेऽह॑न्प्र-
वृ॒ज्यते॑। वा॒युर्भू॑त्वा प्रा॒णाने॑ति। यच्च॑तु॒र्थेऽह॑न्प्रवृ॒ज्यते॑।
आ॒दि॒त्यो भू॑त्वा रु॒श्मीने॑ति। यत्प॑ञ्च॒मेऽह॑न्प्रवृ॒ज्यते॑। च॒न्द्रमा॑
भू॑त्वा नक्ष॑त्राण्येति॥१०६॥

यत्ष॒ष्ठेऽह॑न्प्रवृ॒ज्यते॑। ऋ॒तुर्भू॑त्वा सं॒वत्स॒रमे॑ति। यत्स॑प्त॒मेऽह॑न्प्र-
वृ॒ज्यते॑। धा॒ता भू॑त्वा श॒क्र॒रीमे॑ति। यद॑ष्ट॒मेऽह॑न्प्रवृ॒ज्यते॑।

बृहस्पतिर्भूत्वा गायत्रीमेति। यन्नवमेऽहं न्रवृज्यते। मित्रो
भूत्वा त्रिवृतं इमाल्लोकानेति। यद्वंशमेऽहं न्रवृज्यते। वरुणो
भूत्वा विराजमेति॥१०७॥

यदेकादशेऽहं न्रवृज्यते। इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति।
यद्वादशेऽहं न्रवृज्यते। सोमो भूत्वा सुत्यामेति।
यत्पुरस्तादुपसदां प्रवृज्यते। तस्मादितः पराङ्मल्लोकां-
स्तपन्नेति। यदुपरिष्ठादुपसदां प्रवृज्यते। तस्मादमुतोऽर्वा-
ङ्मल्लोकांस्तपन्नेति। य एवं वेद। ऐव तपति॥१०८॥

नक्षत्राण्येति विराजमेति तपति॥१२॥ [१२]

ॐ शं नस्तन्नो मा हांसीत्॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

